

קיצור הדף היומי

יום שני, י"א באדר ב' תשפ"ב

יבמות • ז

ה. **מאשת אח** ד'דבר שהיה בכלל ויצא מן הכלל, ללמד על הכלל כולו יצא, שיצאה מכלל עריות והותרה, להקיש לה שאר עריות שמותרות ודחינו: דדוקא 'כלל באיסור ופרט באיסור' - 'הנפש אשר תאכל.. שלמים וטומאתו עליו ונכרתה' - שבכלל כל הקדשים היו, ולמעט בדק הבית, אבל כאן 'כלל באיסור ופרט בהיתר' - היתר אשת אח יצא מכלל איסור עריות! וכ'דבר שהיה בכלל ויצא לידון בדבר החדש, אינו חוזר לכללו עד שיחזירנו הכתוב בפירוש 'כחטאת' - האשם' מה חטאת טעונה מתן דמים ואימורים לגבי מזבח- אף אשם, דבלא זה הו"א שיצא מכללו בבהונות.

אלא: מאשת אח 'במה מצינו' שמתייבמת - אף אחות אשה, ואף דתרי איסורי - 'הואיל ואישתרי אישתרי' - לכן צריך 'עליה'. **דתיא:** מצורע ששמיני שלו בער"פ, וראה קרי וטבל, אף שאין טבול יום אחר נכנס - זה נכנס, דעשה עם כרת פסח דוחה עשה בלי כרת טבול יום בהר הבית, ולרי"ן: מהתורה אף עשה אין בו.

ומותר להכניס בהונות לעולא: הואיל והותר לצרעתו הותר לקריו. ודחינו: שזה רק כשנשא מת ואח"כ החי, שאיסור אשת אח קדם, ורק כשנשא מת ומת ואח"כ נשא החי, שהותר אשת אח קודם, שהרי מודה עולא: בראה קרי ליל שמיני, שאינו מכניס בהונות! א. אלא למסקנא: 'עליה' הוצרך, כשנשא מת ומת ואח"כ נשא החי, דהו"א 'הואיל ואישתרי וחל כבר ההיתר אישתרי'.

לברכה והצלחה להרבנית צ"פ תליט"א בכל מעש"י